

Köönt Immen wenen?

„Pass op, Morten, en Imm!!!“

„Wat hest du denn, Lisa? Bölk doch nich so luut.“

„Man, dor weer jüst en Imm an dien Arm. Büst du denn nich bang vör de?“

„Wat, bang vör düsse lütten Dinger? Ik bün doch veel grötter as de.“

„Na ja, aver du kannst nich steken. Un wenn en Imm di stickt, denn deit dat weh. Richtig dull weh.“

„En Imm stickt doch nich einfach so. Dat maakt se blots, wenn se sülvst bang is. Wenn ik en Imm draap, snack ik einfach mit ehr. Ik vertell ehr, dat ik ehr nix do, ok wenn ik veel grötter bün as se. Dat löppt goot.“

„Wat, du snackst mit Immen? Du büst ja snaaksch.“

„Nee, bün ik nich. Dat maakt mien Opa ok jümmers. Un de kennt sik ut, denn he hett egen Immen.“

„Wat, dien Opa hett Immen?“

„Ja! Dusend. Oder noch mehr. Ik heff jüm nienich tellt.“

„Wat maakt he denn mit all de Immen?“

„Man, Lisa, du weetst aver ok gor nix. Mien Opa maakt Honnig, is doch kloor!“

„Wenn du so klook büst, Morten, denn vertell mi doch mal: Wat itt en Imm? Wat drinkt se? Un is en Imm ok mal trorig un mutt wenen?“

„En Imm, de weent? Wokeen vun uns is hier bitte snaaksch, Lisa? Immen möögt för ehr Leven geern söten Plantensaft. Se sett sik op en Bloom, höllt ehr Snuut rin un drinkt.“

„Dat kann ik verstahn, ik mag ok geern Sötes drinken. Un woans löppt dat nu mit den Honnig?“

„Hm, wenn ik ehrlich bün, weet ik dat ok nich so nipp un nau. Ik glööv, dat kann uns mien Opa beter vertellen. Hest du Lust, dat wi em un sien Immen mal tosamen besöökt?“

„Au ja! Wüllt wi nich glieks mit Rad losfohren na dien Immen-Opa?“

Christiane Ehlers